

קצין בשרות פעיל משתמש במדיו, במכוניתו הצבאית

ובנהגו-החייל כדי להתחרות על ראשות המועצה בטיבעון

המדעים

עוזרים

בבתי-רות

תא"ר בנימין עינבר
תעמולה במדים

ניסו לכבוש את משרת ראשי-העיר. ככל המקומות, מלבד טיבעון. בטיבעון מתחרה מטעם מפלגת-העבודה תת-אלוף בנימין ("בני") עינבר. עינבר לא פשט את מדיו. הוא עדיין חייל ומפקד בצה"ל. למרות זאת, הוא מנהל מערכת-בחירות ענפה ומסועפת.

עוד אחד לפני גן-העדן. כך מכינים תושבי טיבעון את העיירה הקטנה שלהם. ולא בכדי. טיבעון היא אחד המקומות היפים, הנעימים והשקטים ביותר בארץ. העיירה הקטנה, בעלת 11 אלף התושבים, טובעת בצל העצים הפזורים כמעט על כל מטר מרובע משיטחה.

„מישהו

שיגמור אותך!"

במשך שנים רבות שלטה בטיבעון, כמו במקומות רבים אחרים בארץ, מפלגת-העבודה או, בגילגולה הקודם, מפא"י.

בבחירת שעברו, קם אישי-בנייה צעיר, עמי בן-דרור, תושב טיבעון מזה שנים רבות, הקים רשימה מקומית אלי-מפלגתית בשם לקט ("למען קריית טיבעון") והעז להתחרות במפלגה הגדולה. בן-דרור עזב לשם כך את עבודתו בחברה הקבלנית ש-בנתה את אוניברסיטת חיפה. התמסר כולו למערכת-הבחירות.

התוצאות הפתיעו את הכל: את תושבי טיבעון, את מרכזי המפלגות ואת משרד-הפנים. עמי בן-דרור ולקט זכו בשישה מנדטים, מבין 13 חברי המועצה של טיבעון. מפלגת-העבודה זכתה רק בחמישה מנדטים, הדתיים והליכוד כל אחד בנציג אחד. בן-דרור הקים קואליציה עם שני הנציגים הבודדים, ושלט בעיירה במשך יותר מארבע שנים.

לפני חודשים אחדים נקרא בן-דרור אל

אולם את השקט הפסטוראלי של טיבעון מפריעה בימים אלה סערה ציבורית, בקנה-

ראשי-מועצה בן-דרור
איומים מחיפה

לימודים אקדמאיים. בפעולת נוקייה זכה בצל"ש, וכאשר חילקו לאחר מילחמת יום-הכיפורים את העיטורים, זכה בני עינבר באות-העוז. הוא היה מפקד גולני, מפקד החטיבה הירושלמית, ולפני כשנתיים מונה קצין-מישטרה-צבאית ראשי. היתה זו הפעם הראשונה שעינבר שירת שלא בר-יחידה לוחמת, אולם מצבו של חיל הי-מישטרה הצבאית היה אז בכיר, וצה"ל החליט להעמיד בראשו, כדי להציל חיל זה, את אחד מטובי מפקדיו.

מתושבי טיבעון, היכולים לרוץ, בבחירות, מהווה סכנה לגביו, הוא מכיר את כל תושבי העיירה שלו, ועל דעתו לא עלה אף שם אחד.

בתחילת חודש פברואר השנה הבין בן-דרור כי האיום של אגמי וורטמן לא היה איום-סרק. מכונית ואליאנט צבאית, ובה תת-אלוף לובש מדים, החלה עוברת ליד בתיהם של תושבי טיבעון. מהמכונית היה יורד גבר נאה, ענוד אותות רבים, ומציג עצמו בפני תושבי טיבעון: „אני בני עינבר. אני מועמד המערך לראשות

התת-אלוף טוען: „אני לא עושה תעמולת-בחירות.

מה שאני עושה זה היכרות עם תושבי טיבעון -

אלה שיצטרפו להצביע עבורי, אחרי שאציג את מועמדותי."

עינבר את המישטרה הצבאית, כשהוא משאיר אחריו חיל משוקם. עינבר לא קיבל כל תפקיד אחר בצה"ל, והיה ברור כי הוא עומד לפרוש. פרישתו של עינבר נקבעה ל-1 באוגוסט 1978, ועד אז הוא ממשיך ליהנות ממעמד של קצין בכיר בשירות, ומכל תנאי-השירות של קצין כזה: מכונית, נהג, לישכה ומשכורת צבאית. אין ספק כי המדים של בני עינבר רי-מכונית הווליאנט, שהסתובבה ברחובות הקריה הקטנה, עשו רושם רב על המצביי (המשך בעמוד 18)

המועצה המקומית, אני רוצה שתכירו אותי." רבים מתושבי טיבעון, כמו כל צמרת צה"ל, מכירים היטב את בני עינבר, הגבר בן ה-47 הוא בעל קריירה צבאית מפור-ארת, שברובה הגדול ידועה לתושבי קריית-טיבעון. עינבר היה אחד מלוחמי הפלמ"ח, ועם הקמת צה"ל קשר את גורלו בקאריירה הר-צבאית. הוא עלה בדרגות הצבאיות, תוך כדי שירות ביחידות לוחמות, כשהוא חוסף מדי פעם בפעם, בעידוד צה"ל, תקופות

מוזכר מחוז חיפה של מפלגת-העבודה, אורז אגמי, ואל מכיר מועצת-פועלי-חיפה, משה ורטמן. השניים הציעו לו לעמוד בר-ראש רשימת-המערך בבחירות הקרובות בטיבעון. בן-דרור סירב: „רשימה של תושבי טיבעון למען תושבי טיבעון, זו הרשימה שתשרת את הקריה בצורה הי-טובה ביותר." „אם לא תלך איתנו, נעמיד מולך מי-שהו שיגמור אותך." הבטיחו לו אגמי ו-ורטמן. בן-דרור לא יכול להעלות בדעתו מי

מידה ארצי. לגבי תושבי טיבעון, פירושה סוף העולם. מילחמת-הבחירות בעיר כבר החלה. למרות שהבחירות תהיינה רק בעוד ארבעה חודשים, וגם זאת אם לא תחול דחייה. מערכת-הבחירות זו צורמנית ו-חורקת. בעיריות רבות בארץ הצניחו המפלגות השונות גנרלים וקולונלים לעמוד בראש הרשימות שלהם. ראש עיריית תל-אביב, שלמה ("צ'יץ") להט, היה אלוף (מיל). כאשר החל מתחרה על תפקיד ראשי-העיר. כמוהו כל שאר בעלי הדרגות בצה"ל, ש-השתחררו מהשירות, פשטו את המדים ו-